

“De abdij van Orval is mijn enige echte thuis”

ROESELAARSE BROEDER LODE VAN HECKE
IS VEERTIG JAAR TRAPPIST EN SINDS 2007 ABT VAN ORVAL

ORVAL/ROESELARE • Eind 1975 stapte de geboren en getogen Roeselarenaar Lode Van Hecke de abdij van Orval binnen met de bedoeling om die nooit meer te verlaten. Veertig jaar later is broeder Lode de 63ste abt van het slotklooster en reisde hij een flink deel van de wereld af. “Op zich wel een grappig feit”, vindt hij zelf. “Ik koos er bewust voor om me op een leven binnen de muren van de abdij te richten, maar bezocht kloosters op vrijwel alle continenten.”

DOOR PHILIPPE VERHAEST

294 kilometer. Dat is de afstand tussen Lode Van Hecke's voormalige thuis haven Roeselare en 'zijn' abdij van Orval in de provincie Luxemburg. Eind 1975 werd hij broeder Lode en vier decennia later staat hij als abt aan het hoofd van alle activiteiten die op de abdij plaatsvinden. Maar aanvankelijk dacht een haar op zijn hoofd er aan om ooit geestelijke te worden...

Je wilde zelfs geneeskunde studeren.

“Die overtuiging had ik al op mijn vijfde. Maar toen ik negentien was en ik aan het Klein Seminarie van Roeselare mijn opleiding Latijn-Grieks had afgewerkt, had ik andere inzichten gekregen. Dat laatste schooljaar waren we op retraite getrokken en daar heb ik het geloof ontdekt. Ik begon toen de Bijbel te lezen en hoopte dat God me een sein zou geven. En dat deed hij ook. Ik besloot naar het Groot Seminarie in Brugge te gaan, want de ontdekking van het geloof zorgde ervoor dat mijn ambities in de geneeskunde flink op de helling kwamen te staan.”

Voelde je je daar meteen thuis?

“Ik had het er naar mijn zin, maar ik zag het eerder als een soort sabbatjaar. Ik twijfelde sterk tussen een piano-opleiding aan het conservatorium en de studies filosofie aan de KU Leuven. Uiteindelijk werkte ik mijn kandidatuur filosofie af, waarna mijn legerdienst volgde. Daar werd ik secretaris van de hoofdtaalmoezenier Luysterman, die later nog bisschop van Gent werd. En tijdens mijn legerdienst maakte ik kennis met Orval.”

Hoe gebeurde dat?

“Een vriend van me speelde met het idee om in te treden en wilde me het klooster leren kennen. Ik ging eigenlijk tegen mijn

zin mee. Ik had het niet zo begrepen op monniken. De manier waarop ze zich uit de wereld terugtrekken, vond ik echt niet verantwoord. Gek, zelfs. Maar toen, op 14 februari 1972, zag ik in Orval het licht. Drie dagen later lag mijn besluit vast. Ik wilde intreden. Het gevoel dat ik hier had, was met geen woorden te beschrijven. Ik was als een boot die zijn thuis haven voor het eerst had bereikt.”

Je was toen 22 jaar en je leven moest nog beginnen...

“Ik weet het, ik nam een erg drastische beslissing en die lag ik ook niet in mijn aard. Ik kwam uit een echte Vlaamse familie, reisde graag, was een fervent muzikant,

“Ik denk graag terug aan mijn jaren op het Klein Seminarie in Roeselare. Een warme tijd”

was KSA-leider in Roeselare... Om je dan 'op te sluiten' in een slotklooster. Maar het was een weloverwogen beslissing. Ik dacht na over de mensen die belangrijk waren in mijn leven, die me het leven doorgaven. Mijn moeder, professor Antoon Vergote, de muzikant Sigiswald Kuijken... En Guiseppie Nass, een Zwitserse metsel bij de Bouwvord. Dat waren stuk voor stuk mensen die zich verzoed hadden met de plek waar ze horen. En als mijn plaats Orval is, dan is het zo. Monnik worden was mijn roeping.”

Maar eerst volgde nog een mooie 'afschheidsreis’.

“Samen met een vriend maakte ik een trek-

tocht door Latijns-Amerika en Mexico, vooraleer ik eind 1975 definitief intrad.”

Hoe reageerde je omgeving op je plannen?

“Mijn moeder zei meteen dat ze 'zoiets al langer vreesde', terwijl mijn vader eerst zei dat ik mijn studies filosofie moest afmaken – wat ik ook deed. En uiteindelijk stelden ze een maand na mijn beslissing, kreeg ik van mijn ouders een Franse Bijbel.”

Hoe vertelden je eerste maanden als monnik?

“Het voelde erg natuurlijk aan. Ik had er weinig moeite mee om mijn vorig leven achter me te laten. Enkel het musiceren miste ik. En nog steeds, eerlijk gezegd. Dat was de enige leegte die ik hier ooit heb gevoeld. De eerste vijftien jaar was ik een echte monnik: bidden en werken in gemeenschap. Ik was schrijnwerker, tuijnier, werkte in de kaasfabriek... Van 1985 tot 1988 mocht ik aan de KU Leuven nog mijn licentie theologie behalen en in 1990 werd ik noviceemeester, waardoor ik nieuwe monniken kon begeleiden. In 1993 volgde mijn priesterwijding en van 1998 tot 2001 was ik zelfs gedelegeerd bestuurder van onze brouwerij. Daarna werd ik prior, de rechterhand van de abt.”

In 2002 volgde een grote ommekeer, want je verhuisde voor drie jaar naar Rome.

(glundert) “Dat waren prachtige jaren. Ik was er secretaris van de generale abt van de Cisterciënzers en reisde ik de wereld rond: van Zuid-Amerika over Azië tot in Australië. Enkel in Afrika ben ik nooit geweest. Ik was acht maanden per jaar op reis. Onze orde heeft immers 170 kloosters in de hele wereld. En dat is eigenlijk best grappig, want ik koos ervoor om mijn leven binnen de muren van een slotklooster door te brengen, maar zag ondertussen de helft van de wereld. Een interessante paradox.”

In 2005 keerde je terug naar Orval. Met een goed gevoel?

“Ik kwam weer thuis. Ik werd opnieuw prior en gastenpater, wat inhoudt dat je verantwoordelijk bent voor de gastenverblijven.”

In 2007 werd je tot abt van Orval be-

“De ontkerkelijking doet me wel pijn. Er zal op termijn een spirituele leegte ontstaan”

noemd. Een eer?

“Dat heb ik nooit zo beschouwd. Het is ook geen plicht, maar eerder iets dat organisch gegroeid is. Ik ben met elke vezel van mijn lichaam met Orval verbonden. Officieel ben ik de bisschop van deze abdij, maar ik sta aan het hoofd van een klein dorp en een kmo met een zeventigtal werknemers. Wereldlijke problemen zijn me dus niet onbekend. (grijnst) Het is mijn taak om hier alles op wietjes te laten lopen. Of ik ooit last heb van stress? Dat gebeurt, maar ik kan het snel van me afzetten. En ja, ook wij staan af en toe in de file. Maar dan maak ik snel de bedenking dat geduld een mooie deugd is.”

“Alleen het aantal monniken is fel gedaald. Toen ik intrad, waren we nog met een veertigtal, in 2010 waren er nog amper negen. Nu zijn dat er weer veertien, verspreid over zes nationaliteiten: België, Frankrijk, Italië, Libanon, Rwanda en Mexico.”

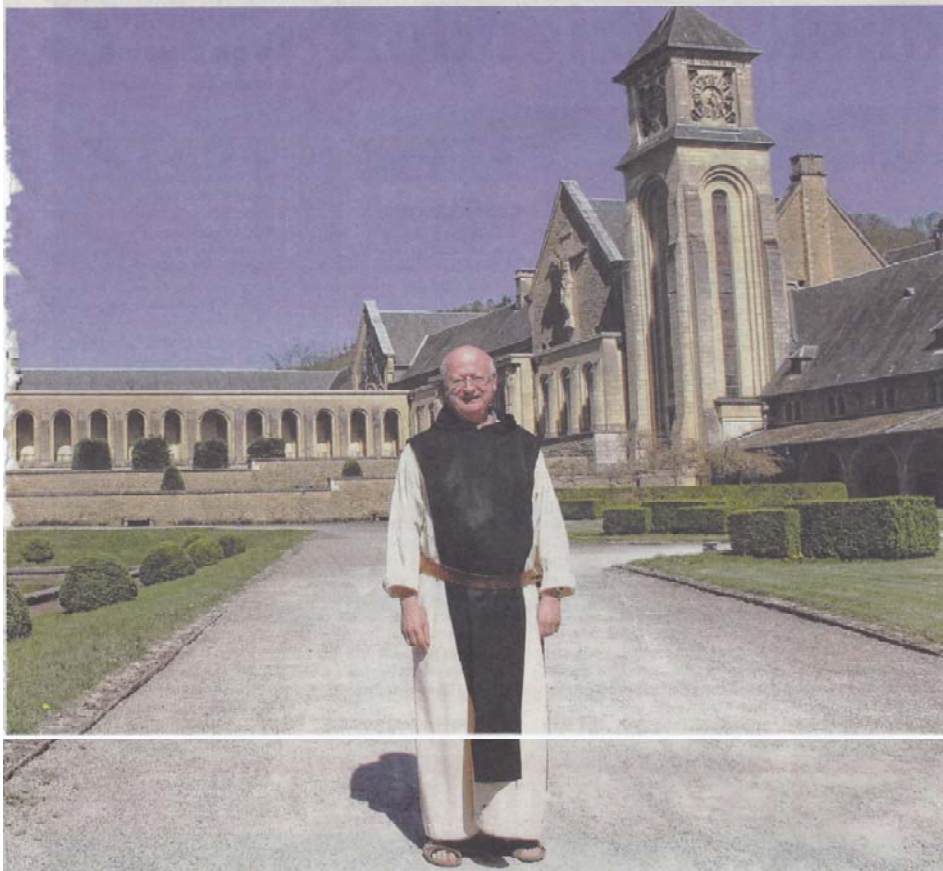
Hoe blikt u terug op de voorbije veertig jaar als trappist?

“Met een erg tevreden gevoel. Het is niet altijd evident geweest, zeker niet in periodes wanneer het aantal roepingen in het

“Grootste ‘hotel’ van de regio”

De abdij van Orval krijgt het hele jaar door een pak mensen over de vloer die er op bezinning komen. “Gemiddeld verblijven er bij ons ruim dertig mensen, maar we kunnen tot ongeveer 100 mensen onderdak bieden”, aldus broe-

der Lode. “Dat maakt ons het grootste ‘hotel’ van de regio. En dat beschouwen we als een belangrijke taak. Onze medemens een plek geven om tot rust te komen en na te denken, dat dragen we hoog in het vaandel.” (PvH)

Lode Van Hecke voor de imposante abdij van Orval. "We zijn nog met veertien monniken, afkomstig uit zes landen." (Foto PVH)

slop zit. Nu komen ze gelukkig weer toe. Met mondjesmaat, de grote aantallen zoals in mijn beginjaren zijn verleden tijd. Zo hebben we nu iemand van 32 en 26 jaar oud, naast twee jonggeproefsten."

Hoe kijkt u tegen de ontkerkelijking

Een dag in het leven van broeder Lode

Een modale dag in de abdij van Orval heeft een strak en bomvol schema. "Nu staan we om 4.40 uur op, maar vroeger was dat zelfs een uur eerder", aldus broeder Lode. "En wij maken geen onderscheid tussen woekdag en woekends. Tijd om ons te vervelen is er niet."

- **4.40 uur** : opstaan.
- **5 uur** : eerste gebedsmoment : het Vigill.
- **7.30 uur** : ochtendgebed en ontbijt.
- **8 uur** : het kapittel, waarbij broeder Lode voorleest uit de Regel van Benedictus en die ook becommentarieert. Tegelijk wordt het nieuws van in de abdij meegeleed.
- **9 tot 12 uur** : alle monniken werken.
- **12 uur** : middaggebed en maaltijd.
- **13 tot 14.15 uur** : rustmoment.
- **14.15 tot 17 uur** : alle monniken werken.

aan?
"Dat doet me wel pijn, moet ik toegeven. Als het kerkbezoek blijft teruglopen, zal er een spirituele leegte ontstaan, terwijl mensen daar nog steeds nood aan hebben. Hopelijk kan die trend omgekeerd worden. Onze eucharistievieringen worden wel nog

- **17.30 uur** : avondgebed : vespers en eucharistieviering.
- **18.15 uur** : avondmaal.
- **Tot 20 uur** : vrije tijd voor de monniken.
- **20 uur** : het laatste gebedsmoment van de dag : de Completien. Daarna volgt de absolute stilte.

altijd druk bijgewoond. En dat zijn elke keer opnieuw mooie momenten. Daar genieten wij als monniken ook erg van."

Bij monniken denken mensen vaak aan een leven in vrijwel complete stilte. Hoe is dat bij jullie?

"Tussen 20 uur en 8 uur 's ochtends heerst er een zo goed als complete stilte. Dat klopt. En vroeger, nog voor mijn periode, werd er ook overdag niet gepraat. Dan werd er gecommuniceerd met gebarentaal. Dat kan ik me echt niet voorstellen. Nu praten we wel met elkaar, maar we beperken ons nog steeds tot wat nodig is. Natuurlijk wordt er wel eens over koetjes en kalfjes gepraat, maar we blijven monniken. Onze tijd gaat in eerste instantie naar gebed en werken met en voor de gemeenschap."

U bent bijna 300 kilometer van uw geboortestad Roeselare verwijderd. Hebt u nog contact met het thuisfront?

"Mijn familie komt twee keer per jaar naar de abdij. Daar kijk ik elke keer opnieuw erg naar uit. En via het internet is het makkelijk communiceren en bij te houden wat leeft in mijn geboortestreek. Maar zelf kom ik niet vaak meer in Roeselare. Het is niet zo dat ik er elk jaar op vakantie ga. En als ik er toch kom, wil ik vaak zo veel mogelijk in een zo kort mogelijke tijdsperiode doen."

Welke herinneringen roept Roeselare bij je op?

"Ik denk graag terug aan mijn jaren op het Klein Seminarie. Dat was een warme tijd.

BIO

Lode Van Hecke

PRIVE

Lode Van Hecke (56) is de zoon van wijlen Gaspar Van Hecke en wijlen Roberta Verhulst. Hij werd geboren op het Polenplein en groeide op in de Azaleelaan in Roeselare. Lode is de broer van Dirk (67), Jan (63), Mieke (61) en Hilde (58).

LOOPBAAN

In 1975 ingetreden in de cisterciënzerabdij van Orval, waar hij in 1995 tot priester werd gewijd. Sinds 2007 is hij abt van het slotklooster.

VRIJE TIJD

Veel lezen en muziekfanaat.

Drie jaar geleden was ik er nog eens, toen ik een lezing gaf voor alle laatstejaars. Ik zag dan ook dat Roeselare enorm veranderd is. Bijna niet meer te herkennen met 1975. Maar ik prijs me gelukkig dat mijn vrienden van weleer nog steeds contact met me houden. Mijn keuze voor een leven als monnik heeft mijn leven niet armer gemaakt. Integendeel, zelfs."

Normaliter blijft u nog tot uw 75ste abt van Orval. Wat wil u daarna doen?

zal ik de rest van mijn leven hier in de abdij doorbrengen. Uiteindelijk word ik ook hier begraven. En wanneer de nieuwe abt aangesteld wordt, teek ik voor enkele maanden naar een ander, buitenlands klooster. Zo kan mijn toekomstige opvolger zelf zijn weg zoeken. Maar ik kan me geen leven meer buiten deze kloostermuren voorstellen. Orval is mijn enige echte thuis."

De abdij van Orval in cijfers en feiten

- De abdij werd in **1070 gesticht** en in 1132 een cisterciënzerorde.
- In **1793** werd de abdij volledig vernield tijdens de Franse revolutie. Het duurde tot 1926 vooraleer ze uit haar as verrees. Grote inspirator was Gentenaar Albert Van Der Cruyssen, die ook de eerste 'nieuwe' abt werd.
- Anno 2015 telt de abdij **14 monniken** en stelt het een zeventigtal mensen te werk. De meesten onder hen werken in de brouwerij, naast de kaasmakerij en op de administratieve dienst.
- De abdij van Orval is in totaal **140 hectare** groot, waarvan 100 hectare bos. De monniken doen aan duurzame boskoppie en verkopen brandhout.
- De abdij verwelkomt jaarlijks **75.000 bezoekers** in het toeristisch gedeelte.
- Jaarlijks wordt er ongeveer **70.000 hectoliter** van het wereldbekende Orval-bier gebrouwen en daarmee is het plafond bereikt.
- Verder herbergt de abdij ook een boekbinderij, een iconenatelier, horingbonbonmakerij en een **eigen ziekenafdeling**. (PVH)